

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх. No	854-06-1295	
Дата	16 / 11	2018 г.

ЧРЕЗ

Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

1545
M/uz

ДО

Г-Н НЕНО ДИМОВ
МИНИСТЪР НА ОКОЛНАТА
СРЕДА И ВОДИТЕ

ВЪПРОС

от Георги Гьоков, народен представител от 27 МИР Стара Загора,
ПГ „БСП за България“

Съгласно чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 95 и 96 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасям въпрос

ОТНОСНО: качеството на атмосферния въздух (пропуски в изпълнението на Решение на Съда на ЕС срещу България за неспазване на европейските норми за чистота на въздуха)

Уважаеми г-н Министър,

Качеството на атмосферния въздух се дефинира като състоянието на приземния слой на атмосферата, определено от състава и съотношението на естествените съставки и добавените вещества от естествен или антропогенен произход. Замърсяването на атмосферния въздух влияе непосредствено върху човешкото здраве, най-често нарушавайки функциите на респираторната, сърдечносъдовата и имунната система, което от своя страна води до повишена заболяемост и намалена продължителност на живот. От години заболяванията на дихателната система у нас са с най-голям относителен дял от всички регистрирани заболявания, като причина за това може да бъде и замърсяването на околната среда.

Според годишния доклад на Евростат за смъртността в Европейския съюз (ЕС), обобщаващ данните за 2015 г., България е начело на статистиката на ЕС по смъртност на населението. При средно около 1000 починали на 100 хил. население в ЕС, в България те са 1600. Най-честите причини за преждевременна смърт в ЕС са сърдечните удари, инсултите и

онкологичните заболявания. Третата най-честа причина са заболяванията на дихателната система.

Според различни статистики България е на първо място в Съюза по заболявания от белодробни болести, а една трета от всички болни деца са с дихателни заболявания. Според специалисти, замърсения въздух вече е изпреварил тютюнопушенето като основен причинител на доскоро известната като „болест на пушача“ - ХОББ.

Европейските правила за качество на въздуха са определени с ключовите законодателни актове, определящи пределно допустими стойности на замърсителите в цяла Европа. Те включват Директивата 2008/50/ЕО от 2008 г. относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа (2008/50/ЕО) и Рамковата директива от 1996 г. относно оценката и управлението на качеството на атмосферния въздух (96/62/ЕО). Като страната член на ЕС сме приели изискването за постигане на нормите, заложен в документите. През 2010 г. страната ни е била първата, срещу която Европейската комисия (ЕК) започва наказателна процедура, а на 5 април 2017 г. Съдът на ЕС е постановил решение срещу България за неспазване на нормите. А сега - заради пропуски в прилагането на решението на Съда на ЕС от 5 април 2017 г. за чист въздух - някои важни принципни разпоредби не са отразени правилно в националното право, поради което ЕК придвижва процедурата срещу България на следващ етап. България има срок от два месеца за да реагира на предупреждението на ЕК за производство и налагане на финансови санкции.

Във връзка с горното, моля за Вашия отговор на следното:

1. Какви са причините за забавянето и пропуските в прилагането на решението на Съда на ЕС от 5 април 2017 г. за чист въздух в българското законодателство? Кои принципни разпоредби все още не са отразени правилно в националното ни право?
2. Осъзнава ли ръководеното от Вас министерство и какви мерки предприема в отговор на изключителната важност на проблема, не само заради опасността за финансови санкции, а най-вече като основен фактор за белодробни заболявания и преждевременна смърт?
3. Как виждате мястото на ръководеното от Вас министерство в заявената позиция за необходимостта и значението на припознаването на проблема като национален, в чието решаване следва да бъдат въввлечени всички отговорни институции?

Моля отговорът на въпроса да е в писмен вид.

Георги Гьоков